

ROERKERKNIEUWS IN CORONATIJD

editie 100 (14 februari 2022) – www.roerkerken.nl

inleiding

In een recente editie van het Katholiek Nieuwsblad lasen we over de Amerikaanse (oorspronkelijk Poolse) rabbijn, ethicus en filosoof Abraham Joshua Heschel (1907-1972), die heel wat boeken op zijn naam heeft staan. Heschel maakte een grote cultuurschok door toen hij in verband met zijn studie in het Berlijn van de jaren twintig van de vorige eeuw terecht kwam, met een seculiere cultuur die hij zowel in intellectueel als in moreel opzicht als verbijsterend armoedig ervoer. Een tijd die opvallend veel weg heeft van de tijd waarin wij nu leven, een tijd waarin God in het leven en denken eigenlijk geen plaats meer heeft. Heschel voelde deze leegte bijna als een Godslastering. Zijn geestverwant Martin Buber (1878-1965) spreekt in dit verband over een Godsverduistering. *“Nooit was er zoveel schuld en ellende”,* zei Heschel in een beroemd geworden redevoering over zijn tijd: *“Wij preekten God, prezen Hem, maar trokken ons niets van Hem aan. Hoe behendig hebben wij God in onze tempels onschadelijk gemaakt, ‘overstemd en misvormd’. Het visioen van het heilige hebben wij vrijwel uit onze zielen laten verdwijnen. Wij wantrouwden de profeten, luisterden naar onze instincten, leerden de waarheid te zien als alleen iets waar je voordeel mee opdoet, en dat eerbied een teken van zwakte is. We hielpen mee het licht te doven dat door onze vaders werd aangestoken. We verruilden veiligheid voor gemak, trouw voor succes, liefde voor macht, wijsheid voor informatie, traditie voor mode ... Laten komende generaties ons niet hoeven verachten, omdat we dat wat profeten en heiligen, martelaren en geleerden in duizenden jaren hebben opgebouwd, niet hebben weten te bewaren”.* Het klinkt uiterst actueel. Na de oorlog ontwikkelt Heschel zijn ‘pathos’-theologie. Het westerse (Griekse), rationeel-wetenschappelijke denken speculeert over het wezen van God, wat God is. In de Bijbelse openbaring gaat het echter niet zozeer om wat God is, als wel om wat Hij doet. God zoekt een relatie met de mens. Gods pathos is dat Hij zich laat kennen, zich laat raken; Hij is bewogen door wat in de geschiedenis gebeurt, door wat de mens doet, en misdoet als hij zijn vrijheid misbruikt. Omdat God meeleeft, deelneemt, lijdt Hij ook. God is dus nooit ver, op afstand, a-pathisch, maar juist sym-pathisch, uiterst gevoelig voor onrecht. Hij heeft een extreme hartstocht voor gerechtigheid. Daarom zoekt God zoekt de mens, roept hem op tot omkeer, gerechtigheid en heiligheid. In de hoop dat wij Hem binnen laten, in ons leven, in onze maatschappij; dat wij ons op onze beurt door Hem en Zijn hartstocht laten raken en aldus onze wereld een God- en menswaardiger aanschijn geven.

herbestemming St. Andreaskerk Melick

Op donderdagavond 10 februari j.l. besloot de gemeenteraad akkoord te gaan met het door de Thallia Groep uit Weert ingediende plan tot herbestemming van de Melicker St. Andreaskerk. Daarmee is de kogel dus door de kerk en staat de investeerder niets meer in de weg de kerk van het kerkbestuur aan te kopen en er zijn plannen mee (en in) te realiseren. Nu zal ook het kerkelijk vervolgtraject worden ingezet, waarbij (het grootste gedeelte van) de kerk aan de eredienst zal worden onttrokken. Tegen de achtergrond van bovenstaande overwegingen van Heschel is de verkoop en herbestemming van een kerk natuurlijk een slecht teken. Een kerk staat immers symbool voor normen en waarden die steeds minder door onze samenleving worden gedragen. Des te groter de verantwoordelijkheid van de geloofsgemeenschap die haar alsmaar stijgende lasten over steeds minder hoofden moet

verdelen. Daarom ziet het kerkbestuur geen andere oplossing, willen we voorkomen dat er binnen afzienbare tijd helemaal niets kerkelijks meer in ons dorp te 'doen' is. Een verstandsbeslissing, waar het gevoel echter moeite mee blijft hebben. Het kan en mag echter een troost zijn dat er in Melick niet alleen een kerkgelegenheid in Melick blijft bestaan, maar ook dat de kerk zelf overeind blijft én het middelpunt van het dorp. Dat laatst is echter niet altijd zo geweest. Eeuwenlang lag de Melicker parochiekerk immers aan de rand van het dorp, op de kerkberg die veelbetekenend naar de apostel Andreas werd vernoemd, broer van de apostel Petrus naar wie de kerkberg aan de overzijde van de Roer is genoemd, waarmee Melick zich altijd als 'evenknie' van St. Odiliënberg heeft kunnen beschouwen. De oude St. Andreaskerk ging tegen het einde van de oorlog ten gevolge van het opblazen van de kerktoren verloren; dat was op de vooravond van het feest van de H. Agatha die in Melick altijd een bijzondere verering genoot (4 februari 1945). Nadat in 1949 een noodkerk in gebruik was genomen die ontworpen was door architect Alphons Boosten (1893-1951), werd op 17 oktober 1954 de eerste steen gelegd voor de nieuwe kerk die op zondagmiddag 7 oktober 1956 (feest O.L. Vrouw van de Rozenkrans) plechtig kon worden ingezegend. Deze 'kruiskerk met een normandische inslag' werd gebouwd naar plannen van de Roermondse architect Joseph Franssen (1893-1968), zoon van architect Caspar Franssen (1860-1932) die in 1929 al tekende voor het ontwerp van de St. Martinuskerk in Vlodorp. In 1982 werd een eerste ontwerp gemaakt voor het afsluiten van de zuidertranseptarm door architectenbureau Henk Wolters. Bij het uitgevoerde ontwerp werd een spaarveld gemetseld in de scheiboog, met een tweetal rondboogvensters daarin. In 1983 werd in het zuidertransept een dagkapel ingericht met een axiale opstelling, met de absidool als tabernakelruimte. Tussen de zijbeuk en het transept werd een dubbele houten deur geplaatst, waarboven een glaswand werd aangebracht. In 2000 werd het noordertransept op dezelfde wijze als het zuidertransept afgesloten. In de ruimte werden twee 'dozen' geplaatst, waarin in twee verdiepingen enkele kantoortjes werden ingericht. (www.kerkgebouwen-in-limburg.nl). Dit laatste gedeelte van de kerk zal voor de parochie als kerkgelegenheid behouden blijven. De rest van de kerk zal dus verkocht en verbouwd worden, waarbij het casco van de kerk min of meer behouden blijft. Indertijd viel ook al de noodkerk dit lot ten deel. Die werd na de ingebruikneming van de nieuwe kerk omgevormd tot achtereenvolgens patronaat annex postagentschap, 'sportzaal', nood-schoollokaal en gemeenschapshuis. In 1968 werd het verkocht en sinds 1970 beheerd door 'stichting Mederiacum'. In 1999 (precies 50 jaar na de ingebruikname) viel het gebouw ten prooi aan de slopershamer.

personalia

Op woensdag 9 februari j.l. vond in de St. Sebastianuskerk van Herkenbosch de uitvaart plaats van **Johannes Wilhelmus Andreas (Dré) Biermans (1931-2022)**. Geboren en getogen aan de Steegstraat in Herkenbosch zou zijn leven altijd verbonden zijn met dat van zijn tweelingbroer Wiel die eind 2005 op 74-jarige leeftijd kwam te overlijden. Meteen na de oorlog trad Dré op 13-jarige leeftijd toe tot het plaatselijk trommelcorps en tot aan zijn dood zou hij lid blijven; maar liefst 76 jaar lang! Na aanvankelijk nog even op de Lispin (het latere Akzo) te hebben gewerkt, ging hij later als landmeter aan de slag, eerst bij de aanleg van de Beatrixmijn, maar uiteindelijk bij de gemeente. In het voorjaar van 1961 trouwde hij met de eveneens uit Herkenbosch afkomstige Lies van Helden en betrokken ze een huis aan de Carolusstraat. In 1972 verhuisden ze naar de Reestraat. Toen dat huis in het voorjaar van 1992 zwaar beschadigd raakte ten gevolge van de aardbeving, vonden ze een tijdelijk thuis bij Dré's tweelingbroer Wiel. Na dertig jaar bij de gemeentelijke landmeetkundige dienst te

hebben gewerkt kon hij vervroegd met pensioen gaan en kwam er meer tijd voor zijn hobby's: de schutterij en zijn tuin. Meermaals werd hij bij en door de schutterij gehuldigd, laatstelijk nog begin 2021. Datzelfde voorjaar waren Dré en Lies ook 60 jaar getrouwd. Toch nog onverwacht kwam er op donderdagavond 3 februari j.l. in het Roermondse ziekenhuis een einde aan zijn leven. Na de uitvaartmis vond in Roermond de crematie plaats.

Op donderdag 10 februari j.l. deden we vanuit de Berger basiliek **Ida Maria (Iet) Hövelings-van Helden (1934-2022)** uitgeleide. Als op één na jongste in een gezin met 9 kinderen geboren en getogen op de Borgh in Posterholt, is ze als jongste dochter ook het langste thuis op de ouderlijke boerderij gebleven, ondanks haar huwelijk met Chretien Hövelings uit Melick in het najaar van 1963. Niet alleen was de trouwerij al eens uitgesteld vanwege het overlijden van Iets vader begin 1963, ook namen ze als pasgetrouwd stel nog de zorg van Iets blinde moeder (+ 1966) en zieke broer Sjra (1924-1994) op zich. Zo kwam het dat ze pas jaren later, in 1971 een eigen huis konden betrekken, echter niet in Melick zoals aanvankelijk gepland, maar in St. Odiliënberg. Niet alleen bleef ze voor Sjra zorgen die ze in huis had opgenomen, maar deden ook anderen familieleden nooit tevergeefs een beroep op haar. Als lid van de EHBO van Posterholt, de Zonnebloem van St. Odiliënberg maakte ze zich ook verdienstelijk voor de zieke en oudere medemens in haar omgeving. Van die vereniging was ze zelfs sinds 1978 bestuurslid. Daarnaast collecteerde ze jarenlang voor allerlei goede doelen, o.a. voor de Hartstichting. Ontspanning zocht en vond ze in sport en spel. Voor haar vele verdiensten voor de gemeenschap werd ze in 2009 koninklijk onderscheiden. De Coronacrisis die de samenleving grote sociale beperkingen oplegde heeft haar lichamelijk en geestelijke gezondheid geen goed gedaan. Desalniettemin was het toch nog onverwacht dat er op vrijdagmiddag 4 februari j.l. een einde aan haar leven kwam. Na de uitvaartmis vond ze haar laatste rustplaats op Bergerbos.

Op vrijdagmorgen 11 februari j.l. hielden we in de St. Matthiaskerk van Posterholt de uitvaart voor **Hubertina Catharina (Bertha) Deenen-Cabollet (1934-2022)**. Geboren en getogen op de Donk in Posterholt werkte ze op de Posterse textielfabriek en leerde zo Huub Deenen (1929-1992) kennen met wie ze in 1958 trouwde. Terwijl Huub buitenshuis de kost verdiende (eerst op de textielfabriek en later als gemeentelijk terreinmeester) zorgde Bertha voor het huishouden en de opvoeding van de kinderen. Naast zijn werk was Huub nauw betrokken bij PSV'35, de plaatselijke voetbalvereniging waarvan hij ook jarenlang voorzitter was. Op aandringen van Huub werd Bertha lid van het parochiekoor St. Matthias, en dat was achteraf een geluk bij een ongeluk, want toen Huub in de zomer van 1992 vroegtijdig aan de gevolgen van slokdarmkanker kwam te overlijden, heeft dat lidmaatschap haar ontzettend geholpen bij het verwerken van dit zware verlies en grote gemis. Nadat de kinderen waren uitgevlogen kwamen er kleinkinderen bij waar ze niet alleen maar wat trots op was, maar ook veel zorg en aandacht aan besteedde. Zorg en aandacht voor anderen kenmerkte immers haar leven. Daarom moet het haar ook zo enorm zijn tegengevallen toen ze de afgelopen jaren steeds meer aan zelfstandigheid moest inleveren en op de zorg van anderen raakte aangewezen. Haar wereldje werd kleiner en kleiner toen het parochiekoor met name ten gevolge van de Coronapandemie haar activiteiten noodgedwongen moest staken. Gelukkig bracht de geboorte van haar eerste achterkleinkind na een half jaar crisis weer wat licht en kleur in haar leven. Sinds ze een half jaar geleden met gezondheidsproblemen via het ziekenhuis in het Roermondse zorghotel belandde heeft ze heel wat afgesukkeld. Ze begon pas weer een beetje op te krabbelen toen ze begin dit jaar

na een verblijf van enkele weken in de Bosscherhof in het pas-geopende zorgcentrum De Postaert terecht kon. Toch nog sneller dan verwacht kwam er daar echter op vrijdagmorgen 4 februari j.l. een einde aan haar leven. Na de uitvaartmis legden we haar bij haar man te rusten op de gemeentelijke begraafplaats Ter Borgh.

Op zaterdagmorgen 12 februari j.l. namen we vanuit de Catharinakerk van Montfort afscheid van **Barbara Maria Mechtildis (Tiel) Mestrom (1940-2022)**. Geboren in het Roermondse ziekenhuis groeide ze als enigst kind op als dochter van het echtpaar Mestrom-Vossen. Na de dood van haar vader in het voorjaar van 1955 braken moeilijke tijden aan, maar met hard werken en doorzettingsvermogen wisten moeder en dochter zich er goed doorheen te slaan. Het huwelijk dat ze in 1968 aanging bracht haar niet wat ze ervan gehoopt had, maar ze hield er wel twee schatten van kinderen aan over. Die sleepten haar door deze tweede moeilijke periode van haar leven heen, terwijl ze middels haar fulltimebaan bij de gezinszorg voor zichzelf en haar kinderen de kost verdiende. Toen ze met haar 65^e met pensioen ging, stortte ze zich helemaal op het vrijwilligerswerk op de Pepijnkliniek in Echt. Haar voornaamste zorg en aandacht ging echter uit naar haar kinderen en kleinkinderen; die waren alles voor haar. Haar activiteiten in de Pepijnkliniek werden langzaam maar zeker afgebouwd toen ze een jaar of tien jaar geleden met haar gezondheid begon te sukkelen. Toen er steeds meer professionele hulp aan te pas moest komen vond ze een kleine drie jaar geleden een plekje in zorgcentrum Maartenshof in Linne waar ze een liefdevolle verzorging genoot. Sinds een half jaar begon ze ook lichamelijk achteruit te gaan en kwam ze in een rolstoel terecht. Een longontsteking luidde onlangs het einde van haar leven in, het einde dat zich op dinsdagmorgen 8 februari j.l. aandiende. Na de uitvaartmis legde we haar bij haar in 1989 overleden moeder op het Montforter kerkhof te rusten.

Wit U ons in deze (Corona-) tijd extra financieel ondersteunen? Bij voorbaat dank!

Herkenbosch: NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus

Melick: NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. RK kerkbestuur St. Andreas

Montfort: NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina

St. Odiliënberg: NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus

Posterholt: NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. RK Kerk St. Matthias

Vlodrop: NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl.

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825 – p.hamans@roerkerken.nl

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765 – g.sars@roerkerken.nl

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154 - r.mom@roerkerken.nl

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215 - b.venner@roerkerken.nl

Lian Overbeeke (Posterholt), catechiste, tel. 06 – 526 20 245 - l.overbeeke@roerkerken.nl

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marjo Janssen), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 - catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Marlou Roeleveld), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 - martinus@roerkerken.nl